

α) Οι ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας

Η εβδομάδα πριν από το Πάσχα ονομάζεται Μεγάλη και πραγματικά είναι. Από την **Κυριακή των Βαΐων** και κάθε βράδυ ψάλλεται στις εκκλησίες ο **Όρθρος της επόμενης ημέρας, για να μπορούν όλοι να ζήσουν τα δραματικά γεγονότα των Παθών του Κυρίου**. Αλλά ας δούμε τις ημέρες με τη σειρά. Τη **Μεγάλη Δευτέρα** κυριαρχούν δύο γεγονότα: **η ζωή του πάγκαλου** (πανέμορφου στο σώμα και στην ψυχή) Ιωσήφ και το **περιστατικό με την άκαρπη συκιά** ([Ματθ. 21,18-22](#)). Ο Ιωσήφ προεικονίζει το Χριστό και η συκιά συμβολίζει τη συναγωγή (ομάδα) των Εβραίων, που ήταν άκαρπη από καλά έργα.

Τη Μ. Τρίτη θυμόμαστε δύο παραβολές: των δέκα παρθένων και των ταλάντων ([Ματθ. 25, 1-30](#)). Η πρώτη ζητά να είμαστε ως πιστοί συνεχώς έτοιμοι έχοντας αναμμένες τις λαμπάδες της πίστης και της φιλανθρωπίας. Η δεύτερη μας θέλει εργατικούς, για να αυξήσουμε τα πνευματικά μας χαρίσματα.

Η Μ. Τετάρτη είναι αφιερωμένη στην **αμαρτωλή γυναίκα**, που κατάλαβε ότι ο Ιησούς ήταν ο Θεός και μετανιωμένη για τα λάθη της άλειψε τα πόδια του με πολύτιμο μύρο, ενώ τα έβρεχε με τα δάκρυά της ([Λουκ. 7, 47](#)).

Τη Μ. Πέμπτη γιορτάζουμε: τον ιερό Νηπτήρα, το **πλύσιμο δηλαδή των ποδιών των μαθητών** από το Διδάσκαλό τους, το **Μυστικό Δείπνο** (την παράδοση της Θείας Ευχαριστίας), την **προσευχή του Κυρίου στον Πατέρα του** και την **προδοσία του Ιούδα**. Οι τέσσερις αυτές ημέρες μάς προετοιμάζουν πνευματικά για το θείο δράμα, ενώ τη Μ. Παρασκευή έχουμε την κορύφωσή του: **τα άγια και σωτήρια και φρικτά Πάθη του Κυρίου και Θεού μας**. Το Μ. Σάββατο γιορτάζουμε την **ταφή του Κυρίου και την κάθοδό του στον Άδη**, όπου κήρυξε σ' όλους τους νεκρούς. **Σώθηκαν όσοι πίστεψαν σ' αυτόν**. Ανάμεσά τους ο Αδάμ και η Εύα.